

PAPIEŻNIK (442) *sb m*

a *pochylone* (w tym 1 r. błędne znakowanie); *teksty nie oznaczają é.*

sg *N* pąpieżnik (274). ◊ *G* pąpieżnika (2). ◊ *A* pąpieżnika (2). ◊ *I* pąpieżniki(e)m (2). ◊ *V* pąpieżniku (1). ◊ *pl N* pąpieżnicy (125). ◊ *G* pąpieżnik(o)w (19). ◊ *D* pąpieżnik(o)m (13). ◊ *I* pąpieżniki *BielSpr* (1), pąpieżnikami *ReszPrz* (1). ◊ *V* pąpieżnicy (1).

Sł stp, Cn brak, Linde XVI – XVII w.

*Katolik, zwolennik papieża [w tym: jako osoba dialogu w OrzRozm i OrzQuin 263 r.] (442): OrzRozm B [3 r.], Bv [3 r.], B2 [4 r.], B2v [4 r.], B3 [4 r.] (198); BielKron 194, 197v; KochSat B; QVINCVNX piérwfy: Rozmówce/ PAPIEŻNIK, EVANGELIK, ORZECHOVSKI. OrzQuin A4v, A4, A4v [5 r.], B [4 r.], B2, B3 (66); RejZwierc 250v; Cefarz [walczył] s Kfiążęty o poślufzeństwo/ Helweći o Wiárę s Papieżniki *BielSpr* 57v; *NiemObr* 50.*

W przeciwstawieniach: »papieżnik ... ewanjelik (2), sakramentarz« (3): żebym ia Sákrámentarzá zá Krolá nieobrał/ iedno Papieżniká/ á drugiby thež podobno niechćiał obierác Papieżá iedno Sákrámentarzá śwego. OrzList i; Ták iż iedno ieft być Papieżnikiem/ á być Chrześćijáninem ábo Kátholikiem. Iáko być Ewángelikiem/ nie ieft nic inźzego/ ieno być haeretykiem/ Lutrem ábo Kálwinistą. WujNT 444, 444 marg.

Szereg: »papieżnik a katolik« (1): Papieżnik á Kátholik iedno. WujNT Aaaaaa3v.

a. *W tekstach innowierczych z odcieniem pejoratywnym; często: duchowny katolicki (168): Powiedz mi íkąd ten Lew Papież to kádzenie obrázow y Ołtarzow wymiřlił? (marg) K[á]dzenie Papieżnicy wzięli naprzod od Pogánow. (–) KrowObr 91; Pogáni nigdy ták niefromoćili Páná Kryřtufá/ iákogo wřtáwitztnie řromocą Papieżnicy wemřzách swoich. KrowObr 177 marg; Abowiem małżonkowie muřřá potzuć wiele dolegliwoći dotzeřnych/ o kthorych takowi/ co żon niemáią/ nic niewiedzą. (marg) Dla rořkofzy dotzeřney bežeństwo Papieżnicy řobie zmyřlili. (–) KrowObr 225, 81v marg, 93 marg, 93v marg, 96v marg, 105 marg (90); OrzList h2v; RejZwierz 108; Prot C4v; RejAp 88, 118v; WujJudConf 186v; BudNT przedm b5v; A tákby nie tylko Zydowie błędy řwe poználi: áleby teř y Papieżnicy/ Pápięzá řwego/ iáko Antichriřtá y zwodźicielá/ poznawřzy odrzućili CzechRozm 186v, 14, 15, 69, 150v, 187v; Iákoř to pewna/ gdyby Papieżnicy ná łámym piřmie ř. ktore ieft řłowo Boże przeřtawáli: [...] nigdyby řię z řwoim nabożeńřtwem Bogu obmierzłym/ á řłowu Bożemu przeciwnym/ nie ořtáli. CzechEp 133, 44 marg, 75, 83 marg, 86 marg, 95 (14); Ale wroćmy řię do Piotrá/ ktory řadney władzey y zwierzchnoći tákowej/ iáką mu Papieżnicy/ nieřłufźnie przypięřią nie wřywał. NiemObr 42; Baczyć tedy mořemy/ iż nic pewnego Papieżnicy z řtrony tradyciy Apořtolskich nie máią NiemObr 76; Papieżnicy pořpolicie mowią/ iż kácerze/ piřmem řię bronią. A ten oto Oćiec wćzy/ iż nie czym inźzym/ iedno piřmem pokonywác heretyki potrzebá. NiemObr 80, 30, 31, 37, 43, 49 [2 r.] (43); co nas Heretykowie Papieżnikami zowię ReszPrz 14; WujNT 444.*

W połączeniach szeregowych (2): KrowObr 185; bo y Zydzi y Turcy/ y Papieżnicy/ znáiomoć/ y wiadomoć řłowá Bożego řobie przywłářzczią. NiemObr 70.

*Szereg: »tak poganie jako i papieżnicy; papieżnicy z pogany« (3;1): Ale powiedz mi iefźcze/ ktorzy řią Bogowie tákże zmyřleni/ Papieżnikom z pogány řpolni? CzechRozm 6v, 6, 6v marg, *.*

Cf NIEPAPIEŻNIK, PAPIEŻENIEC, PAPISTA

